

ΣΗΜΕΙΟ ΚΑΙ ΣΥΝΤΕΛΕΙΑ

τῆς κ. Άννας Μπουρδάκου,
μέλους του Π.Σ. τῆς Π.Ε.Γ.

Ἡ ἔταιρεία «Σκοπιά» ἐκδίδει κάθε νέο ἔτος ἕνα βιβλιάριο σάν ἡμερολόγιο, στό ὁποῖο ἀναλύει κάθε ἡμέρα ἕνα ἐδάφιο ἀπό τήν ἁγία Γραφή, ὅπως ἐκείνη θέλει. Διαβάζομε ἀπό τό:

«Βιβλίο του ἔτους 2009», 6-9-09, «ποῖο θα εἶναι το σημεῖο της παρουσίας σου; Ματθ. 24, 3». Ἀκολουθεῖ ἡ ἀνάλυση: «Ἀνόμοια με τους ἀπίστους, οἱ μαθητές του Ἰησοῦ ὄχι μόνο θα ἐβλεπαν το σημεῖο της παρουσίας του ἀλλά και θα κατανοοῦσαν τη σημασία του. Θα “μάθαιναν” ἀπό τα χαρακτηριστικά ἐκείνου του σημείου και θα ἤξεραν, την ἀληθινή του σημασία. Θα ἀντιλαμβάνονταν πλήρως ὅτι “ἐκεῖνος πλησιάζει εἶναι στην πόρτα” (Ματθαῖος 24-32, 33). Ἐνῶ ἀληθεύει ὅτι τόσο οἱ ἀπίστοι Ἰουδαῖοι ὅσο και οἱ πιστοὶ χρισμένοι Χριστιανοὶ εἶδαν μια περιορισμένη ἐκπλήρωση των λόγων του Ἰησοῦ τον πρῶτο αἰῶνα, μόνο οἱ χρισμένοι ἀκόλουθοί του ἐκείνον τον καιρό θα μπορούσαν να μάθουν ἀπό αυτά τα γεγονότα θα μπορούσαν να κατανοήσουν την ἀληθινή σημασία των ὧσων ἐβλεπαν. Ἡ σύγχρονη τάξη του Ἰωάννη ἐπίσης ἔχει κατανοήσει την ἀληθινή σημασία του σημείου. Ὡς τάξη, αυτοὶ οἱ χρισμένοι ἀποτελοῦν τη σύγχρονη γενιά της σημερινῆς εποχῆς ἡ ὁποία δεν θα παρέλθει “μέχρι να

συμβοῦν ὅλα αυτά” (Ματθαῖος 24-34). Ἀυτό υποδηλώνει ὅτι μερικοὶ χρισμένοι ἀδελφοὶ του Χριστοῦ θα εἶναι ζωντανοὶ στη γῆ ὅταν ἀρχίσει ἡ προειπωμένη μεγάλη θλίψη».

Ἐξομολογῶ ὅτι ὅλες οἱ ἐρμηνεῖες δίδονται ἀπό τόν «πιστό καί φρόνιμο δούλο», τόν γνωστό «ἀγωγό καί πιστό οἰκονόμο τοῦ Θεοῦ». Πάντοτε μέσω τῶν διαφόρων ἐντύπων της ἔταιρείας ὁ «δούλος» ἀποκλειστικά ἔδινε τήν «τροφή» ἡ ὁποία γιά τό συγκεκριμένο θέμα πάντοτε εἶχε τήν ἔννοια τοῦ ἐπείγοντος, -ἔρχεται ὁ Ἀρμαγεδδώνας, τό τέλος τοῦ κόσμου εἶναι πλησίον. Ὅμως εἶναι γνωστό ὅτι ὁ «δούλος» εἶχε προφητεύσει χρονολογίες πού ἀπεδείχθησαν ψευδεῖς.

Στίς 17-10-09 τίθεται πάλι τό ἐρώτημα: **«Ποῖο το σημεῖο της παρουσίας σου και της τελικῆς περιόδου του συστήματος πραγμάτων?».** Ἐρμηνεύει ἡ «Σκοπιά»: «Πριν ἀπό σχεδόν δύο χιλιάδες χρόνια, κατά τη διάρκεια μιας ιδιωτικῆς συζήτησης με τον Κύριό τους στο ὄρος των Ἐλαιῶν, τέσσερις ἀπόστολοι του Ἰησοῦ ἔθεσαν την παραπάνω ἐρώτηση. Σε ἐκείνη την ἐρώτηση οἱ ἀπόστολοι χρησιμοποίησαν δύο πολύ ἐνδιαφέρουσες ἐκφράσεις “**ἡ παρουσία σου**”¹ και ἡ τελική

1. Οἱ ὑπογραμμίσεις δικές μας.

συμμετέχει στά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, νηστεύει, προσεύχεται, ἐξομολογεῖται, κυρίως δέ ὅταν κοινωνάει ὕστερα ἀπό τήν κατά δύναμιν προετοιμασία, καθίσταται ἀπρόσβλητος ἀπ’ ὅλες τίς προεκτεθεισες δαιμονικές ἐπιβουλές. Ἡ θεία Λειτουργία

πρῶτιστα, εἶναι ἡ καρδιά πού στέλνει τό ζωογόνο σῶμα καί αἷμα τοῦ Κυρίου σέ ὅλα τά μέλη. Ὅταν ἡ ζωή τοῦ Χριστοῦ φανερῶνεται στή δική μας ζωή, νικάει τό θάνατο, τή σάρκα, τόν κόσμο καί τό διάβολο μέ ὅλα τά τάγματά του.

περίοδος του συστήματος πραγμάτων". Σε τι αναφέρονται αυτές οι εκφράσεις; Ο όρος "τελική περίοδος του συστήματος πραγμάτων" αναφέρεται στην περίοδο χρόνου που προηγείται του τέλους αυτού του συστήματος και περιλαμβάνει αυτό το τέλος. Η παρουσία του Χριστού άρχισε όταν ο Ιησούς ενθρονίστηκε ως Βασιλιάς στον ουρανό το 1914 και συνεχίζεται συμπεριλαμβάνοντας "τη μεγάλη θλίψη" κατά την οποία αυτός θα έρθει για να καταστρέψει τους πονηρούς (Ματθαίος 24-21). Θα μπορούσαμε να πούμε ότι το χρονικό διάστημα που αποτελεί την τελική περίοδο του συστήματος πραγμάτων αντιστοιχεί στο χρονικό διάστημα που αποκαλείται παρουσία του Χριστού, δηλαδή είναι παράλληλο με αυτό».

Η αγία Γραφή κηρύττει διαφορετικά από την εταιρεία, στην ερώτηση των μαθητών Του: «τί τό σημείο της παρουσίας Σου και της **συντελείας του αιώνας**» (Ματθαίος ΚΔ, 3) και όχι όπως διδάσκει η εταιρεία που συνεχώς αναφέρει: «τό τέλος του συστήματος πραγμάτων». Ο Ιησούς απαντά «Βλέπετε μή σᾶς πλανήσει κανείς, θά ακούσετε πολέμους, ἀλλά δέν εἶναι ἀκόμη τό τέλος... αὐτά ὅλα εἶναι ἀρχή ὠδίνων. Θά σᾶς παραδώσουν εἰς θλίψιν... Διότι τότε θέλει εἶσθαι θλίψις μεγάλη... θά ἐγερωθῶν **ψευδόχριστοι** καί **ψευδοπροφήτες**, μήν τούς πιστεύσετε». Καί καταλήγει μέ τά ἐδάφια 29-31: «Εὐθύς δέ μετά τήν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος θέλει σκοτισθῆ καί ἡ σελήνη δέν θέλει δώσει τό φέγγος αὐτῆς καί οἱ ἀστέρες θέλουσι πέσει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καί αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν θέλουσι σαλευθῆ. **Καί τότε** θέλει φανῆ τό **σημεῖον** τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ, καί τότε θέλουσι θρηνῆσαι πᾶσαι αἱ φυλαί τῆς γῆς καί θέλουσιν ἰδεῖ τόν Υἱόν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον μετά δυνάμεως καί δόξης πολλῆς».

Όταν λοιπόν θά τελειώσει ἡ μεγάλη θλίψη θά γίνουν κοσμογονικά γεγονότα

καί τότε θά φανεῖ «τό σημείο τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου». Ἡ Δευτέρα παρουσία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ λοιπόν δέν προηγείται τῆς «μεγάλης θλίψης» ἀλλά ἔπεται, «εὐθύς μετά τήν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων» ἀπαντᾷ ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

Συνεχίζοντας τή μελέτη τῶν κειμένων τῆς εταιρείας, διαβάζομε ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔγινε τό 1914 ἀοράτως στους οὐρανούς μέ τό νά στρέψει τήν προσοχή Του στή γῆ. Αὐτό τό διαβάζομε καί στό βιβλίο τῆς εταιρείας:

«**Μπορεῖτε νά ζεῖτε στόν παράδεισο στή γῆ**», σελ. 147: «Ἡ ἐπιστροφή τοῦ Χριστοῦ δέν σημαίνει μία κατά γράμμα ἐπιστροφή στή γῆ. Μάλλον σημαίνει ὅτι αὐτός ἀναλαμβάνει τή Βασιλική ἐξουσία γι αὐτή τή γῆ καί στρέφει τήν προσοχή του πρός αὐτήν. Δέν χρειάζεται νά ἀφήσει τόν οὐράνιο θρόνον του καί νά ἔρθει κατά γράμμα πάνω σ' αὐτή τήν γῆ γιά νά τό κάνει αὐτό. Ὅπως εἶδαμε σέ προηγούμενο κεφάλαιο, οἱ **Βιβλικές ἀποδείξεις** δείχνουν ὅτι τό ἔτος 1914 μ. Χ. ἦλθε ὁ καιρός τοῦ Θεοῦ γιά νά **ἐπιστρέψει ὁ Χριστός** καί νά ἀρχίσει νά κυβερνάει».

Ἄραγε ἀπό ποῦ περιμένουν νά ἐπιστρέψει ὁ Χριστός, ποῦ ἦταν; Ἀφοῦ εἶναι πάντοτε μαζί μας ἀοράτως· τί ἐννοεῖ ἡ εταιρεία ὅτι τό 1914 «ἔστρεψε ὁ Ἰησοῦς Χριστός τήν προσοχή Του στή γῆ»; Ἡ ἀνθρωπότητα ἦταν χωρίς πνευματική βασιλεία, σέ πλήρη ἐγκατάλειψη; Οὔτε τό Ἅγιο Πνεῦμα ἐστάλη στήν Ἐκκλησία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ γιά νά τήν ὀδηγεῖ «εἰς πᾶσαν τήν ἀλήθειαν», ὅπως ὑποσχέθηκε ὁ Ἰησοῦς στους μαθητές Του; Ὅσα ὑποσχέθηκε ὁ Ἰησοῦς εἶναι ψέματα; Ποιά εἶναι λοιπόν ἡ ἀλήθεια; Τά ψεύδη πού κηρύττει ἡ «Σκοπία», ὅπως ὅταν κάνει λόγο γιά τρεῖς παρουσίες τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ; Ποῦ τά ἀνακάλυψε αὐτά;

Ἡ αγία Γραφή κηρύττει δύο παρουσίες τοῦ Χριστοῦ: ἡ πρώτη ὅταν γεννήθηκε κατά σάρκα ἐν χρόνῳ ὡς Θεάνθρωπος, γιά τήν σωτηρία τοῦ κόσμου καί ἡ Δευτέρα, ἡ

μεγάλη καί ἐπιφανής, κατά τήν ὁποία θά κρίνει ζῶντες καί νεκρούς.

«Σκοπιά» 2005, 15-1-05, σελ. 20, γράφει: «Ο πιστός και φρόνιμος δούλος παροτρύνει τακτικά το λαό του Θεού να παραμένει πνευματικά άγρυπνος και να διατηρεί τη διανοητική του διαύγεια. Ίσως μερικοί θεωρούν δυσνόητες ορισμένες πληροφορίες τις οποίες έχει δημοσιεύσει ο πιστός και φρόνιμος δούλος. Αν οποιοδήποτε από αυτά τα πράγματα, έχει συμβεί σε εσάς σας παροτρύνουμε να μελετήσετε το Λόγο του Θεού με ανανεωμένο ζήλο και να προσευχηθείτε ένθερμα στον Ιεχωβά, ώστε να αποκτήσετε ξανά μια ισχυρή στενή σχέση μαζί του».

Εδώ ὁ «δούλος» μεταθέτει τήν δική του εὐθύνη, γιά τίς κακοδοξίες πού διδάσκει, στούς ὀπαδούς του συνιστώντας μελέτη γιά νά ἐπανέλθουν στή καλή σχέση μέ τόν Ιεχωβά. Ἄλλωστε, παρατηρεῖται στά τελευταῖα τεύχη τῆς ἐταιρείας μία μεθόδευση στήν ὑπακοή πρὸς τό «Κυβερνῶν Σῶμα» καί κάποια ἀπόσταση ἀπό τόν «δούλο». Αὐτό καταφαίνεται ἀπό τά ἀκόλουθα κείμενα:

«Σκοπιά», 15-6-09, σελ. 21: «Εἶναι ζωτικό να γνωρίζουμε ὅλοι μας τον αγωγό που χρησιμοποιείται για τη διανομή πνευματικής τροφής».

Σελ. 22: «Ποιος εἶχε τήν κύρια εὐθύνη γιά τήν παροχή πνευματικῆς τροφῆς Πρ. ΣΤ, 6-7. Ἀρα τήν κύρια εὐθύνη γιά τό ἔργο παροχῆς πνευματικῆς τροφῆς τό ἐπωμίζονταν οἱ ἀπόστολοι. Ἀργότερα ἀνατέθηκαν και σε ἄλλους βαρυσήμαντες εὐθύνες. Και ἐκεῖνοι ἐγίναν ἀπόστολοι παρότι δεν συμπεριλαμβάνονταν στους ἀρχικούς 12. Ο διορισμός τους βεβαιώθηκε ἀπό τό κυβερνῶν σῶμα στήν Ἱερουσαλήμ. Συμμετείχαν ὁμως ὅλοι οἱ χρισμένοι με τό πνεύμα Χριστιανοί στήν ἐπίβλεψη του ἔργου κηρύγματος και στήν προετοιμασία τῆς πνευματικῆς τροφῆς; Ὁχι. Ο ἀπόστολος Παῦλος μας λέει “μήπως ὅλοι εἶναι ἀπόστολοι; Μήπως ὅλοι εἶναι προφήτες; Μήπως ὅλοι εἶναι διδάσκαλοι; Μήπως

ὅλοι ἐκτελοῦν δυναμικά ἔργα;” Παρότι ὅλοι οἱ γεννημένοι ἀπό τό πνεύμα Χριστιανοί ασχολοῦνται με τό ἔργο κηρύγματος μόνο ἓνας πολύ περιορισμένος ἀριθμός -μόλις οκτώ ἄνδρες- χρησιμοποιήθηκαν γιά να γράψουν τα 27 βιβλία των Χριστιανικῶν Ἑλληνικῶν Γραφῶν».

Ὅλοι λοιπόν οἱ «χρισμένοι» δέν μποροῦν νά ἔχουν λόγο στή διακυβέρνηση τῆς ἐταιρείας. Αὐτή ἡ εὐθύνη ἀνήκει μόνο στό «Κυβερνῶν Σῶμα».

Τά ἴδια ἐπαναλαμβάνονται καί στήν σελ. 24: «Παρόμοια ἓνας περιορισμένος ἀριθμός χρισμένων ἀνδρῶν ἔχουν σήμερα τήν εὐθύνη να ἐκπροσωποῦν τήν τάξη του δούλου. Ἀποτελοῦν τό Κυβερνῶν Σῶμα των μαρτύρων του Ιεχωβά. Αὐτοί οἱ χρισμένοι με τό πνεύμα ἄνδρες ἐπιβλέπουν τό ἔργο τῆς Βασιλείας και τό πρόγραμμα παροχῆς πνευματικῆς τροφῆς. Ὅπως και τον πρῶτο αἰῶνα ὁμως τό Κυβερνῶν Σῶμα δεν συμβουλεύεται κάθε μέλος τῆς τάξης του δούλου ατομικά προτού πάρει ἀποφάσεις. Πώς πρέπει να ἐπηρεάζουν τα προαναφερθέντα τό διαρκῶς αυξανόμενο μεγάλο πλῆθος... Ὡς μέρος των υπαρχόντων του Βασιλιά, χαίρονται να συνεργάζονται πλήρως με τίς διευθετήσεις του Κυβερνῶντος Σώματος τό οποίο ἐκπροσωπεῖ τον “πιστό και φρόνιμο δούλο”. Τα μέλη του μεγάλου πλῆθους ἐκτιμῶν τήν πνευματική τροφή που παράγεται ὑπό τήν κατεύθυνση του Κυβερνῶντος Σώματος».

Ὅσοι ἀνήκουν στήν τάξη τοῦ «δούλου» «χαίρονται» γιά ὅ,τι κάνει τό «Κυβερνῶν Σῶμα» καί συνεργάζονται μαζί του ἐν ὑπακοῇ καί δέχονται ἀπλῶς τήν «πνευματική τροφή» πού ἐκεῖνο τούς προσφέρει.

«Σκοπιά», 15-8-09, σελ. 23: «Συμμετέχουν στήν παροχή πνευματικῆς τροφῆς ὅλοι οἱ χρισμένοι στή γη; Ὁχι. Ὅλοι ὅσοι εἶναι χρισμένοι με τό πνεύμα του Θεοῦ ἀνήκουν στήν τάξη του πιστοῦ και φρόνιμου δούλου, ἀλλά ἐκεῖνοι που αποτελοῦν τό Κυβερνῶν Σῶμα ἐπιβλέπουν τήν παροχή πνευματικῆς τροφῆς».

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΠΟΥ «ΨΥΧΑΓΩΓΗΣΑΝ» ΤΟΥΣ ΠΑΠΠΟΥΔΕΣ ΜΑΣ, ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΜΑΣ ΚΙ ΕΜΑΣ

του κ. Ιωάννου Μηλιώνη

(β' μέρος)

Στό πρώτο μέρος της ανάλυσης αυτής, μᾶς απασχόλησαν οἱ συγγραφεῖς **Λουῖς Κάρολ** καί **Ἰντιθ Νέσμπιτ**. Σήμερα θά προχωρήσουμε σέ δύο ἀκόμη συγγραφεῖς πού «ψυχαγώγησαν» τούς παππούδες μας, τούς γονεῖς μας κι ἐμᾶς καί πού σήμερα «ψυχαγωγοῦν» τά παιδιά μας.

Λείμαν Φράνκ Μπάουμ (Lyman Frank Baum, 1856 - 1919)¹.

Ἀμερικανός συγγραφέας παιδικῶν βιβλίων, περισσότερο γνωστός γιά τό βιβλίό του «Ὁ Θαυμαστός Μάγος τοῦ Ὄζ» (Wonderful Wizard of Oz). Ὁ Baum ἔγραψε συνολικά δεκατρεῖς συνέχειες στό παραπάνω μυθιστόρημα, ἐννέα ἄλλα μυθιστορήματα φαντασίας, καθώς καί πληθώρα ἄλλων ἔργων -55 μυθιστορήματα, 82 διηγήματα, πάνω ἀπό 200 ποιήματα, ἄγνωστο ἀριθμό σεναρίων καί πολλά ἄλλα- ἐνῶ κατέβαλε μεγάλη προσπάθεια νά ἀνεβάσει τά ἔργα του στή σκηνή καί στήν ὀθόνη. Στά ἔργα του «προέβλεψε» πολλά ἀπ' ὅσα σήμερα θεωροῦνται κοινότοπα, ὅπως τήν τηλεόραση, τούς φορητούς ὑπολογιστές², τό ἀσύρματο τηλέφωνο κ. ἄ.

1. http://en.wikipedia.org/wiki/L._Frank_Baum.

2. Σ.τ.Μ. Γίνεται σχετική ἀναφορά στά βιβλία του: «The Master Key», «Tik-Tok of Oz» (8ο βιβλίό τοῦ Ὄζ) καί «Aunt Jane's Nieces at Work».

Γεννήθηκε στό Chittenango (Νέα Ὑόρκη) τό 1856, σέ οἰκογένεια Μεθοδιστῶν Γερμανικῆς καί Σκωτο-ἰρλανδικῆς καταγωγῆς. Ἦταν τό ἕβδομο ἀπό 9 παιδιά τοῦ Benjamin Ward Baum, ἑνός εὐκατάστατου ἐπιχειρηματία καί τῆς Cynthia Stanton.

Ὁ Baum μεγάλωσε στό πλούσιο οἰκογενειακό κτήμα Rose Lawn. Ἐκεῖ ἔλαβε καί τά πρώτα ἰδιαίτερα μαθήματα, μαζί μέ τά ἀδέλφια του, μέχρι τά 12 του χρόνια, ὅποτε στάλθηκε στή Στρατιωτική Ἀκαδημία Peekskill. Ὁ Baum ὑπῆρξε ἕνα ὄνειροπόλο, ἀσθενικό παιδί καί προφανῶς οἱ γονεῖς του θεώρησαν ὅτι χρειαζόταν νά γίνει «περισσότερο ἄνδρας». Ἔμεινε, ἐκεῖ ἐπί δύο χρόνια, τά πῶς δυστυχισμένα τῆς ζωῆς του.

Ὁ Baum ἄρχισε νά γράφει σέ νεαρή ἡλικία καί μέχρι τά 17 του εἶχε ἐκδώσει δύο ἐρασιτεχνικά περιοδικά. Τό 1880 ἴδρυσε τό περιοδικό «Ὁ κατάλογος τῶν πουλερικῶν» καί τό 1886, σέ ἡλικία 30 ἐτῶν, ἐξέδωσε τό πρώτο του βιβλίό: «Τό Βιβλίό τῶν πουλερικῶν: Μιά σύντομη πραγματεία ἐπί τοῦ ζευγαρώματος, ἐκτροφῆς καί διαχείρισης τῶν πουλερικῶν Hamburgs». Τήν ἴδια περίπου ἐποχή, ὁ Baum ὑλοποίησε τό πάθος τῆς ζωῆς του γιά τό θέατρο, κάτι πού θά τόν ὀδηγήσει ἐπανελημμένα σέ ἀποτυχίες καί χρεοκοπία. Μετά μία σειρά ἀποτυχίες

Εἶναι πασιφανές ὁ περιορισμός τῶν ἀρμοδιοτήτων τοῦ «δούλου».

Ἡ ἐξουσία ἐπί τῶν ὀπαδῶν καί ὁ ἔλεγχος ὅλων τῶν δραστηριοτήτων τῆς εταιρείας κατευθύνονται πλέον ἀπό μία μικρή ομάδα, ἡ ὁποία δέν ὑπερβαίνει τά 20 ἄτομα

καί τά ὁποῖα, σημειωτέον, εἶναι πάρα πολύ προχωρημένα σέ ἡλικία. Μερικοί ἀπό αὐτούς ἔχουν περάσει τά 100 χρόνια. Ἄς ἀναλογιστοῦν οἱ ἀδελφοί μας «μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά» τίνος δούλος εἶναι τό «Κυβερνῶν Σῶμα» καί ἀπό ποιόν κατευθύνεται;